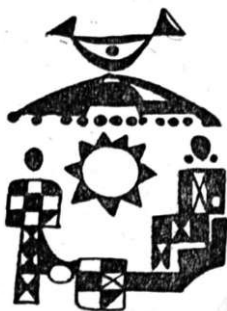

de Liviu Maier, Păpușile mecanice de Dan Adrian Marcoci.

O echipă itinerantă cu caracter permanent a întreprins un turneu în județul Vilcea, prezentând un gen original de spectacole. Fără un text ori scenariu prestabilit, spectacolul se configurează ad-hoc, pe temeiul realităților locale, al faptelor — bune și rele — existente în unitatea în care se prezintă. Ideea s-a dovedit viabilă; în județul Vilcea au și fost prezentate opt asemenea spectacole, în fața a două mii de spectatori, care au participat efectiv la dialogurile create de studenții-artiști. Echipa își va continua turneele și în alte județe.

Se bucură apoi de o atenție deosebită legăturile cu celelalte categorii de tineri, în deosebi cu cei din producție. Un recital de poezie și muzică a fost prezentat la Clubul Tineretului nr. 4, la cererea tinerilor de la Mineral—import—export. Cu deosebire importantă și rodnică, pe această linie, este legătura permanentă stabilită cu tinerii de la Uzina de utilaj greu din București. Studenții vizitează, cu regularitate, uzina, oferind felurite reprezentatii și sprijinind, în același timp, pe tinerii muncitori în activitatea lor de artiști-amatori. S-a creat astfel, aici, un ansamblu de teatru îndrumat profesional de studenții de la regie. La rindul lor, tinerii din uzină întorc vizita studenților, urmărindu-i în acțiunile lor teatrale, la „Studio“, ori chiar în orele lor de studiu la Institut. Iată, doar în câteva cuvinte, o activitate politico-educativă deosebit de laborioasă a Asociației Studenților Comuniști de la I.A.T.C., animată de tot entuziasmul lor tineresc și integrându-se ferit vastei rețele de activități culturale pe care tineretul din toată țara le închină Congresului al X-lea al U.T.C., Conferinței a X-a a U.A.S.C.R. și celei de a III-a Conferințe naționale a Organizației pionierilor.

Stan Vlad

Pionieri și școlari la rampă

„Copilărie fericită“

Aliniat la „startul“ ediției '75 a tradiționalului festival cultural-artistic „CIBINIUM“, spectacolul muzical-coregrafic *Copilărie fericită*, prezentat de câteva formații ale pionierilor și școlarilor din Sibiu, ne-a dat o imagine concludentă și esențială despre posibilitățile, gândurile și preocupările care animă tinăra generație sibiană.

Zeci și zeci de purtători ai cravatei roșii cu tricolor s-au adunat, în prima după amiază a festivalului, pe scena Casei de Cultură a Sindicatelor, să afirme, prin cîntece și dansuri, în versuri patetice și grave, o lume de sentimente și stări, bucuria de a trăi și de a munci, năzuința de a deveni urmași demni ai comuniștilor, fii devotați ai partidului și poporului.

„Vom cînta astăzi despre pace și tinerete, despre muncă și rodul pămîntului, despre viitorul luminos al României“. Două glasuri cristaline (Dana și Carmen — atît scrie în program!), vibrînd de emoție și patos, au fixat, dintru început, în termenii cei mai limpezi și mai categorici cu putință, temeiul și zona spirituală în care s-a încadrat actul sărbătorec la care participam.

Inchinat partidului și celei de a treia conferințe a organizației pionierilor, spectacolul sibian, de rară ținută și calitate, a prilejuit spectatorilor, timp de aproape trei ore, o pasionantă călătorie în universul acelei fericite copilării pe care o prefigura, simbolic și sugestiv, însuși titlul reprezentației.

Trei mărunțe, dar vajnice pioniere — Lu-cica Dușleag, Daniela Ciolan și Cristina Stoi-ca — au cucerit, spontan, întreaga sală cu elanul, sinceritatea și credința cu care au recitat poezii patriotice semnate de Nicolae Tăutu, Violeta Zamfirescu, Mihai Negulescu. Candoarea și savoarea fragedei lor vîrste, însoțite de vibrația autentică pe care au transmis-o înflăcăratul și mobilizatorul lor mesaj, au imprimat spectacolului un farmec poetic aparte, un inedit și deplin convingător caracter agitatoric.

De la un sentiment de duioșie am trecut la unul de totală admirație, urmărind-o pe mica pionieră Manuela Motronea, elevă a Liceului de muzică, care abia ajungea la clapele pianului, dar care interpreta atît de viu, cu personalitate, cu precizie și nuanțe (da,

cu nuanțe, și nu cu acea fixitate a păpușilor mecanice, cum ne obișnuiseră pe vremuri „copiii minune” din casele cu pian), *Povestea ceasului de Miriam Marbe*.

Solida pregătire muzicală și educația artistică multilaterală a elevilor de la Liceul de muzică au putut fi sesizate și mult apreciate și din *Concertul pentru vioară și orchestră de coarde în Re major* de Veracini, executat sub bagheta profesorului Dengel Hans Georg. Tinerii Radu Nistor (vioară) și Jürgen Ftün (violoncel) au susținut partea solistică cu căldură și cu talentul lor evident, cu discreție și cu virtuozitate, aș îndrăzni să zic, dacă mi se iartă, de maestru. Mai ales în partea a doua (Grave), Radu Nistor ne-a mărturisit acea inefabilă finețe a spiritului, o sensibilitate artistică ce făgăduiește pentru mai târziu afirmarea sa în marile și pasionatele expediții din lumea muzicii.

Un grup masiv de elevi ai Liceului de muzică, împreună cu tineri de la Liceul de artă plastică, au interpretat apoi armonios, sub bagheta profesoarei Emilia Roșca, câteva piese corale selectate cu discernământ — pe specificul vârstei — din repertoriul creației corale românești și străine.

Unul dintre cele mai interesante, mai originale, mai atractive și mai valoroase numere din programul școlărilor sibieni l-a constituit *Suita de melodii populare din Mărginime*, susținută de orchestra de muzică populară „Ciobănașul” a Casei pionierilor din Sibiu, condusă de profesorul Giumac Eufimie. Dincolo de aspectele care au captat foarte repede simpatia publicului (printre care etalarea costumului săliștean, unic în eleganța și rafinamentul liniei și al culorilor — alb și negru), dincolo de prezentarea *autentică* și expresivă a folclorului muzical de către toți componenții orchestrei și de către cele două soliste, Anca Balcaș și Margareta Cîrjan, mi-a plăcut să observ munca și preocuparea serioasă și susținută a întregului activ de la Casa pionierilor din Sibiu, în conservarea, transmiterea și valorificarea plenară a zestrei noastre națio-

nale. Mi-a plăcut să remarc, mai ales în această parte a programului, modul fericit de a înțelege și de a realiza, pe o coordonată fundamentală, educația în spirit patriotic a tinerei generații.

Spre final, spectacolul a cuprins o parte coregrafică, în care tinerii sibieni s-au manifestat cu gravitate și seriozitate amuzantă. E vorba de frumosul și tradiționalul dans popular german, în care elevii Școlii generale nr. 10, conduși de profesoara Fernegel Gelda, au împletit și au despletit, în pași grațioși și cu miini dibace, un mănunchi de panglicii colorate. E vorba și de voiosul și pitorescul dans maghiar, executat cu foc și cu temperament, cu îndesate și zdravene bătăi pe carimbul cizmei, de către elevii Școlii generale nr. 15, îndrumați de profesoara Ungar Elena. Și e vorba, mai ales, de adorabili și excelenții interpreți de muzică ușoară din orchestra Casei pionierilor (conducător, profesor Erik Manyak), care s-au întrecut în duble și triple ipostaze : compozitori, soliști la microfon, interpreți la diferite instrumente (chitară, un soi de fluiet modern etc.). I-am reținut, pentru multiplele lor calități, pe Marius Ungureanu și pe Angela Iftode ; aceasta din urmă a cântat, singură, foarte frumos și sensibil, *Fluturașul și Cerul senin*, iar împreună cu Marius Ungureanu, *România mea*.

De sus, din ultimul rînd al sălii, l-am zărit, în dosul unei tobe cu capace aurii și sunătoare, pe micul toboșar Nicolae Seceleanu de la Școala generală nr. 20. Bătea cu atîta zel și cu atîta înflăcărare, încît mai că mi-a fost teamă, la un moment dat, să nu treacă prin baterie.

Ne-am bucurat să întîlnim la Sibiu un mare și prețios buchet de tinere talente și o reală dăruire din partea pedagogilor în străduința de a le strînge și de a le direcționa pe coordonate utile educării în spiritul artei autentice, cetățenești.

Valeria Ducea

